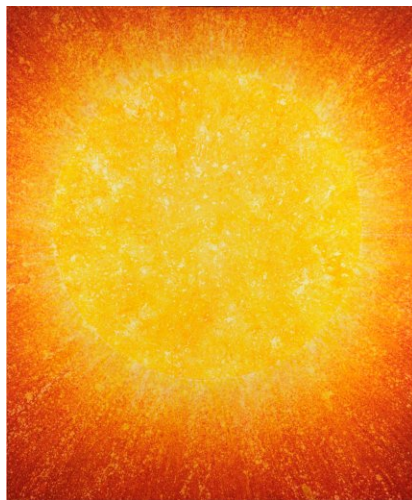

Iz cikla "SONCA" CCCXVI- Nevtronsko sonce III, akril na platno, 120 x 100 cm, 2010.

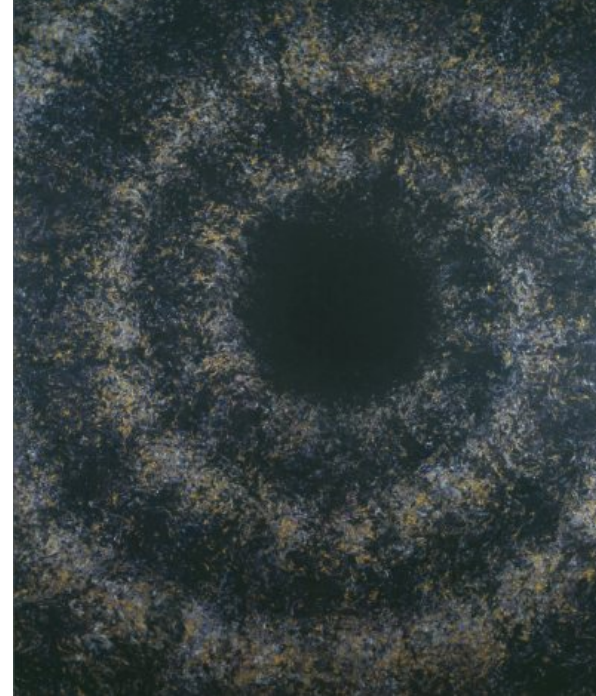
Iz cikla "SONCA" CCCXIII- Avgustovsko sonce, akril na platno, 120 x 100 cm, 2010.

Darko Slavec, akademski slikar, mag. slikarstva in mag. grafike, se je rodil 10. junija 1951 v Postojni. Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani leta 1975 pri prof. Jelisavi Čopič. Po diplomi se je vpisal na slikarsko specialko, kjer je diplomiral pri prof. Gabrijelu Stupici leta 1977. Istega leta se je vpisal še na grafično specialko, kjer je diplomiral leta 1980 pri prof. Bogdanu Borčiču. Do sedaj je pripravil 122 samostojnih razstav ter sodeloval na 139 skupinskih razstavah doma in v tujini.

Zaposlen je kot redni profesor na Katedri za oblikovanje tekstilij in oblačil Oddelka za tekstilstvo Naravoslovno tehniške fakultete Univerze v Ljubljani. Poučuje 21 različnih predmetov s področja likovne umetnosti, oblikovanja in fotografije. Je soustanovitelj Visoke strokovne šole za risanje in slikanje v Ljubljani in profesor na tej šoli od njene ustanovitve 1990 do 2010. Za pedagoške delavce ter likovne in fotografske ustvarjalce je vodil številne seminarje in predavanja s področja oblikovanja z računalnikom, oblikovanja spletnih strani, likovne analize otroške risbe in slike ter umetniških del, digitalne in analogne fotografije.

Do sedaj je izdal dve knjigi s področja oblikovanja in fotografije ter napisal več recenzij za knjižne izdaje in spremne tekste v katalogih različnih likovnih ustvarjalcev ob njihovih predstavitvah v javnem prostoru. V letu 2009 je bil o njegovem ustvarjanju posnet dokumentarni film Od kruha do zvezd.

Živi in dela v Ljubljani, njegov atelje je na naslovu Resljeva 18.

Iz cikla Črne luknje VI, akril na platno, 183 x 154 cm, 2010.

DARKO SLAVEC

Iz neskončnosti v neskončnost

Vljudno vabljeni na otvoritev razstave
v torek, 5. aprila 2011, ob 19.00
v galerijo Knjižnice Cirila Kosmača Tolmin.

Red. prof. Darko Slavec, mag. slikarstva in mag. grafike,
bo v predavanju z diapozitivi predstavil svoj
ustvarjalni razvoj in pojasnil zasnovo in
nastanek razstavljenih del z likovnoteoretičnimi pojmi.

Razstava bo na ogled do 3. maja 2011.

Moje slikarstvo je prežeto s kozmološko tematiko, izpovednostjo in estetiko, izraženo v ciklih *Kruh, svet in kozmos*, *Človek in vesolje*, *Sanje velike kopalke*, *Sonca* ter v fotografskih ciklih *Lepa Vida*, *Predori* in *Asimetrična simetrija Bohinjskega jezera*. Prvotno naturalistično grajene slike so bile vedno povezane z materializiranim (gravitacijskim) načinom mišljenja, delovanja, koncipiranja, ustvarjanja, odslikujoč v kozmični prostor lansirane in z minljivostjo usodno prežete tri stvari – kruh, prt in mizna plošča. Kruh s svojo posvečeno organsko materijo, kozmični prt kot spreminjajoča se barvna ali zlato srebrna (civilizacijska) folija, skupaj z zgeometrizirano mizno – megalitsko ploščo iz plemenitega kamna, predstavljajo v tovrstnih slikah dramatično osvetljeno in osenčeno materijo sredi črnega prostora, prežeto z osamljenostjo, trpkostjo ter medsebojno povezanostjo teh simbolov, s katerimi se srečujemo v življenju sleherni dan.

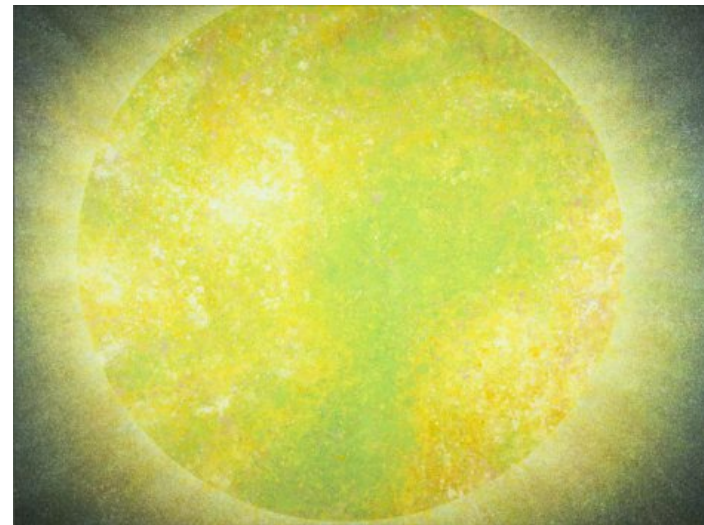
Kruh s svojo krhko strukturo, prt s svojo gibljivostjo in prilagodljivostjo, zgeometrizirana mizna plošča s svojo surovo trdnostjo, neuničljivostjo, predstavljajo simbolno troedinost, vpeto v trojni plastično prostorski učinek predstavljenih teles v kozmičnem prostoru.

Miza, prt in kruh so primarni simboli našega civilizacijskega obstajanja, ki ga določajo pravokotne plošče vseh vrst, sredi katerih živimo, tkanine, ki nas spremljajo od rojstva do smrti sleherni dan, kot kruh na naših s prtom pogrnjenih mizah. Civilizacijska navlaka tehnoloških rekvizitov, vesoljec kot razčlovečeni človek ali skrivnostno vesoljsko bitje, ki se pojavi v neprizanesljivem kozmosu, transparentna prisotnost Ingresove velike kopalke, ki prinaša s seboj zgodovinsko klasicistično izročilo in uresničenje neuresničljivih sanj preteklih stoletij, vnašajo v te podobe zgodovinsko izkušnjo in stanje sodobne civilizacije.

V ciklusu akvarelov in akrilnih slik, poimenovanem *Sonca*, pa gre za drugačen način razmišljanja in ustvarjanja. V teh likovnih delih so pomembni živa, barvita svetloba in vzorci teh nebesnih teles (zvezd), ki se ustvarjajo na njihovi površini. S svetlejšimi, temnejšimi in celičnimi turbulencami (granulami), svetlobnimi prameni in protuberancami ustvarjajo ta sonca oddajanje svetlobe in sevanje v okoliški kozmični prostor. Zaradi osrediščenosti in delovanja iz centra navzven so te slike drugačne od klasičnih, kjer se zaradi prostorsko iluzivnega delovanja in temnih površin vse odvija iz periferije slike navznoter. Sončni disk se poskuša v mojih slikah spremeniti v živo stalno spreminjajoče in optično bogato sevno delovanje, temelječe na svetlostnih, barvnih, teksturalnih, vzorčnih, kontrastnih, velikostnih, psihološko in asociativno poimenskih učinkovanjih. Vsako sonce tako dobi svojo specifično oznako in pomen. Ti krogelni sistemi in oblike življenja, iz katerih nastajajo nove in nove komplicirane celote, vzorci, inteligence ter duhovni prostori in potenciali, imajo namen čaščenja narave, življenja in svetlobe. Vsebujejo zametke novega življenja ter preobrazbeni in preroditveni pomen, ker se na to krogelno konstitucijo zvezd – sonc odzivajo vsi ostali naravni sistemi (npr. semena) s podobnim načinom delovanja, rasti in izžarevanja iz centralne nične točke navzven. Njihov življenjski razvoj je barvno in velikostno značilen, saj so mlada sonca modra, srednjih let bela in rumena (naše sonce), starejših let pa rdeča ter napihnjena.

Podobe iz cikla *Sonca* naj bi bile bogate v preprostosti, energetsko pozitivne, skrivnostne in oltarne. Podobe torej, v katetih je prisotno načelo darovanja, kot znak božanskosti in večnosti in ne sprejemanja kot znaka človeškosti in minljivosti.

Darko Slavec

Iz cikla "SONCA" CCCXXII - Groharjevo pomladno sonce, akril na platno, 158 x 230 cm, 2009.

Iz cikla "SONCA" CCCXXV - Pomladno turbulentno sonce, akril na platno, 120 x 100 cm, 2009.